

נתונים אישיים :

שם+דרגה : אל"מ אמיר ניצן פרש מצה"ל בשנת 2012 בתום 32 שנות שירות.

לאחר פרישתו: מייצג בישראל תאגיד בינלאומי.

תפקיד אחרון: מפקד המש"א.

תפקידיו בצבא :

- מפקד המש"א
- רמ"ח תכנון וטכנולוגיות בחט"ל
- נספח אטל בווישנגטון
- רע"ן תכנון במחלקת תוא"ר
- רע"ן הדרכה במקחש"ר
- רע"ן ארגון ומשאבי אנוש במרכז תחמושת
- רמד"ד בה"ד 20
- רמ"ד הכשרה ות"ע במצל"ח
- רמ"ד מכשור ביחידת ניסויים

הערכים המרכזיים של האנשים בחיל החימוש לפי תפיסתו :

מקצועיות : מאמין שבכל תפקיד שאדם עושה, הוא צריך להיות מקצועי ולהיות הטוב ביותר בתחום עליו מופקד.

יושרה מקצועית : בעל תפקיד חייב לומר את מה שהוא חושב מבלי לפחד וללא מורא, גם אם הוא נמצא בדעת מיעוט בוודאי, בכל האמור לתחמו המוקצועי ולא כל שכן בהתייחס לסביבה הארגונית.

צניעות: צריך להבין ולהתנהג בהתאם – בחיל החימוש 90% מהקרדיט שייך לאנשים הכפופים לך.

שירותיות: חשוב להבין – אנחנו עושים קריירה במתן שירות, זה יעודנו ואת זה עושים באופן הטוב ביותר האפשרי.

אתגרים מתקופת השירות :

כרע"ן הדרכה - ארגון מחדש של מקצועות חיל החימוש, מיסוד מסלולי הפיתוח וההכשרה לנגדי החיל ואקרדיטציה ע"י הרשויות.

כרע"ן תכנון בתוא"ר אט"ל – הוצאה לפועל של צימצומי כ"א משמעותיים ושילובם בשינויים ארגוניים תוך מזעור הפגיעה באנשים למינימום בלתי נמנע.

כנספח אט"ל בווינגטון – הידוק יחסי הגומלין בין הצבאות ויזום שיתופי פעולה על בסיס קבוע בתחומי עניין משותפים.

כמפקד מש"א – התאמת כלל פלטפורמות הרק"ם והרכב לקליטת מערכות השו"ב, ייצור הנמ"ר לצד ייצור טנקי המרכבה סימן 4 והתאמת המש"א לאחזקת מרכבה סימן 4.

תרומת אנשי חיל החימוש לביטחון המדינה :

- העשייה הישירה, היום יומית, למכונות אמצעי הלחימה לשעת צורך.
- שמירה על רצף הפעילות של האמצעים השונים נדרשים לביטחון אזרחי ישראל לאורך הגבולות.
- הכשרת אמצעי לחימה לצורך אימוני מערכי המילואים והסדיר.
- פיתוח מערכות ואמצעים שונים כדי להבטיח עליונות טכנולוגיות צבאית.

אירוע/סיפור מכונן בשירות:

"דווקא האירוע המכונן ביותר בשירותי הצבאי הוא אישי : במשך 15 השנים הראשונות בצבא הארכתתי שרות מדי שנה בשנה אחת בלבד. כדי להזכיר שלא תכננתי להישאר בצבא הקבע...עד שהגעתי, כרסן ותיק, לתפקיד מד"ר בבה"ד 20, למדתי להכיר את העוצמה האנושית הקיימת ואת האתגרים הבלתי רגילים שיש בחיל בכל האמור לאנשים. זו הייתה הנקודה שממנה ואילך היה ברור שעבורי האזרחות אינה אלטרנטיבה קורצת.

אמירה אישית :

הפסיפס האנושי, הכמעט בלתי אפשרי, של בעלי מקצוע לצד מהנדסים, חיילים בחובה ואנשי מילואים, נגדים וקצינים, ותיקים לצד עולים, צעירים ומבוגרים, גברים ונשים, חרדים דתיים וחילוניים, אזרחים עובדים צה"ל ולובשי מדים הפועלים, בסופו של יום למען מטקה אחת משותפת : אבטחת כשירותו של אמצעי הלחימה וזמינותו לעת הצורך – הוא בעיני לפחות, סוג של פלא : חיל החימוש.